

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ ПАЛАЦІВ УРОЧИСТИХ ПОДІЙ

Палац урочистих подій – це громадська будівля, що поєднує у собі адміністративні та видовищні функції обслуговування населення.

З усіх найбільших відомих будівель на території України, що несуть сьогодні функцію палацу урочистих подій, лише київський Центральний палац (просп.Перемоги,11) був спроектований із відповідною функцією та від початку своєї експлуатації (1981 р.) відповідає лише їй.

Найбільш поширена практика розміщення закладів реєстрації актів цивільного стану (РАЦС) у будівлях, які за початковим призначенням виконували інші функції, але їх архітектурно-планувальні рішення придатні для організації та проведення громадських та цивільних заходів. В багатьох випадках, це – пам'ятки архітектури та історії минулих століть, а саме:

- садиба Могильовцева (так званий «шоколадний будиночок»), вул.Шовковична,17/2, м.Київ;
- родинний палац Потоцьких, вул.Коперника,15, м.Львів;
- перша громадська бібліотека, вул.21 Січня,24, м.Херсон;
- масток нотаріуса Філіпшова, вул.В.Бердичівська,61/18, м.Житомир;
- садиба власника газети «Южний край» Юзефовича, вул.Сумська,61, м.Харків;
- садиба грабаря-підрядника Щербини, вул.Леніна,3, м.Черкаси та ін.

Так, у майже всіх містах України, спостерігається наведена тенденція. Будівлі упродовж експлуатації змінювали, як власників, так і своє призначення, звісно, не втрачаючи своєї архітектурної величі та стилю.

З одного боку, це – будівлі епізодичного користування, що призначені не лише для самих урочистих подій, а й несуть функцію реєстрації актив громадського стану, цим самим розширюючи своє функціональне навантаження та доповнюючи значимість у структурі міста та життя населення.

Світові тенденції сьогодення інші. Палаці поспирюють не тільки свої функції, але й збагачують архітектурне середовище міста новітніми рішеннями, технологіями; інколи вони більш нагадують культові споруди.

Активно залучаються природні компоненти, альтернативні джерела енергії, сучасні будівельні матеріали, технології та ін. Особлива увага приділяється національним традиціям регіонів будівництва, залучаються природні та вітчизняні мотиви для формування уособленого українського архітектурного стилю у структурі світового значення сучасної архітектури.

Науковий керівник – Г.М. Агєєва, канд. техн. наук, с.н.с.